

► Dorpsgids Tiny Willems uit Overloon kan heel goed zonder mascotte

Een laatste groet aan Groeter de groeter

Onderweg op de A73 en de A77 worden toeristen nu nog begroet door Groeter, een metershoge dorpsgids van houten plaatmateriaal. Hij symboliseert dertig levende dorpsgidsen in het Land van Cuijk.

Frank Houtappels

Boxmeer/Overloon/Land van Cuijk

Maar die groeters kunnen uitstekend zonder Groeter de groeter, blijkt nu hun zongebleekte mascotte verdwijnt.

Met z'n gezicht in de modder ligt-ie er verslagen bij. Groeter was een vrolijke jongen van houten plaatmateriaal, mede mogelijk gemaakt door de gemeente Land van Cuijk. Jarenlang begroette hij automobilisten uit Nijmegen onderweg naar het zuiden, zo ongeveer ter hoogte van de McDonalds en hotel Van der Valk in Cuijk, als uithangbord voor toeristische ambities.

Stripfiguur

Maar na een stevige zuidoostenwind ligt Groeter alweer weken *face down* in de berm van de A73. Groeter de groeter zal niet terugkeren, Land van Cuijk kiest voor een nieuwe huisstijl zonder stripfiguur als mascotte. Niet aan de A73, niet aan de A77. Nog een maand ongeveer, dan is-ie verdwenen.

Maar de dertig levende dorpsgidsen in het Land van Cuijk die Groeter tien jaar lang vertegenwoordigde, zul je misschien wel vaker tegenkomen dan ooit. Er is namelijk iets veranderd.

Groeter is een groeter, de Nederlandse versie van een Amerikaanse uitvinding. In New York wijzen Big Apple Groeters je vrijwillig de weg in hun stad: onbetaalde gidsen zijn ze, je herkent ze aan een witte button met een appeltje erop. De *groeter* werd geboren toen Lynn Brooks op een dag in 1992 besloot toeristen te attenderen op verborgen plekken in een wereldberoemde metropool.

Dat idee sloeg aan.

En waaide begin deze eeuw over.

Ook het Land van Cuijk zag kansen, en introduceerde de groeter in 2013. „Je merkt het zelf ook op vakantie”, zegt Suzanne van Alem van Visit Land van Cuijk nu. „Als je zo de stad in loopt en zelf de weg zoekt, kom je niet verder dan Kruidvat.”

Voor de herkenbaarheid kregen

ze dezelfde granny smith-groene bodywarmer, dezelfde als de bodywarmer die Groeter het uithangbord later zou dragen.

Tiny Willems (76) uit Overloon zag hoe het ambacht der groeters zich ontwikkelde. Hij was net gepensioneerd toen het fenomeen ontstond, was altijd al trots op Overloon en had nu tijd.

Was dit niks voor hem? Eigenlijk was Willems al een groeter

voor het woord werd geboren. Hij komt uit Gennep, woont in Overloon en is van die plaats gaan houden. En als je hem zo bij een kop koffie vraagt waarom, begint hij vanzelfsprekend te vertellen. Over de saamhorigheid in Overloon. Hoe dat diep in de gemeenschap zit, zeker sinds de Tweede Wereldoorlog, toen het dorp na de bevrijding in puin geschoten bleek en mensen elkaar hielpen.

▲ Tiny Willems uit Overloon is één van de dertig groeters in het Land van Cuijk.

FOTO: ARJAN BROEKMANS

In de eerste jaren vertelde Willems zijn verhaal aan zo'n vijftig mensen per jaar. Inmiddels zijn er vijf groeters (onder wie één groeter te fiets) in Overloon en die hebben 250 gasten per jaar. Tot nu toe waren dat altijd Nederlanders,

zegt Willems, die stilletjes hoopt dat Duits toerisme zal toenemen. Hij heeft tenslotte jarenlang voor een Duits bedrijf gewerkt en beheerst de taal. „Alleen die naamvallen hè.”

Intussen zijn er groeters in Haps en Sambeek en Mill en Cuijk en Boxmeer, ze zijn met dertig in totaal. Groeters zijn vooral mannen, zegt Van Alem, en vaak hebben ze in het onderwijs gewerkt. Je moet kunnen vertellen. „Maar ook luisteren.”

We leven in een informatiewereld, waarin verhalen steeds belangrijker worden

– Suzanne van Alem

Al die groeters leiden in het Land van Cuijk jaarlijks ruim tweeduizend mensen rond. Overloon is populair, net als het sluiscomplex bij Sambeek. Grave loopt voorop, al noemen ze groeters daar liever stadsgidsen.

Als je naar die kale cijfers kijkt, lijkt de bijdrage van de groeter bescheiden. En ook als merk zijn groeters niet heel bekend, concludeerde een onderzoeksbureau in 2019.

Toch heeft de groeter toekomst, vindt Visit Land van Cuijk. In afwachting van de nieuwe huisstijl wordt ook gewerkt aan een nieuwe manier om de groeters te presenteren.

Dat zal vooral online gebeuren, waar groeters geen stripfiguur maar mensen met een eigen gezicht in dorpen met een eigen verhaal zijn, zegt Van Alem. „We leven in een informatiewereld waarin verhalen steeds belangrijker worden.”

Vaarwel, Groeter de groeter. „Oh nee, dat afbeeldinkje gebruiken we niet meer.”